

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1058 18 tháng 10 năm 2015

Thơ ngỏ

Tình Trời

*Tình Trời sâu rộng chiếu nơi nơi
Bình đẳng thương tâm độ bởi Trời
Vũ trụ càn khôn không động loạn
Quý yêu Trời Phật độ nơi nơi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 30/1/2006 đến 05/02/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lòng có sáng để làm gì?
- 2) Chuyện gì mình, chuyện gì không hiểu?
- 3) Không may lại rủi thì sao?
- 4) Chùng nào mới được ổn định?
- 5) Việc gì cũng may mắn có tốt không?
- 6) Đường đi chông gai làm sao tiến tốt?
- 7) Đường thấp có sao không?

<p>1) Hỏi: Lòng có sáng để làm gì? [San Diego (USA), 30-01-2006 13:35]</p> <p>Đáp: Thưa lòng có sáng nháy mắt là hiểu ngay.</p> <p>Kệ: <i>Trí ý tự tu tâm mới sáng Hiểu được chiều sâu của Trời Đất Nguyên lý sáng choang không dấy bận Hạnh đức tràn đầy thông nguyên lý</i></p>	<p>2) Hỏi: Chuyện gì mình, chuyện gì không hiểu? [San Diego (USA), 31-01-2006 23:50]</p> <p>Đáp: Thưa chuyện thông là mình, chuyện chưa thông là không hiểu.</p> <p>Kệ: <i>Chuyện lòng gạt rất khó truy Học hỏi càng thông tự cứu nguy Khuyến tu là phước không tự hoại Thành tâm tu tiến lại càng may</i></p>
<p>3) San Diego, 01-02-2006 11 : 55 PM Hỏi : Không may lại rủi thì sao?</p> <p>Đáp: Thưa không may lại rủi cần ăn năn sám hối</p> <p>Kệ: <i>Hội tụ tình người tâm yên ổn Thức giác bình tâm giải phần hồn Ổn định do mình tu đạt tịnh Tạo hóa sáng ban tình ổn định</i></p>	<p>4) San Diego, 02-02-2006 12: 05 AM Hỏi: Chùng nào mới được ổn định?</p> <p>Đáp: Thưa chùng nào mới được ổn định, chỉ có thật tâm tu</p> <p>Kệ: <i>Xuyên qua Trời Đất mới rõ nguyên nhân Khó khăn tiêu trừ tâm thanh tịnh Học khổ chơn tâm hướng thanh tự giải mê mù Tâm thành tự thức lý ban hành</i></p>
<p>5) San Diego, 03-02-2006 1: 50 AM Hỏi: Việc gì cũng may mắn có tốt không?</p> <p>Đáp: Thưa việc gì cũng may mắn là đại phước, do cha mẹ ăn ở hiền thì con mới có phước</p> <p>Kệ: <i>Phước đức do mình có hiểu với chung Thành tâm tu luyện lại được duyên Trời Phật độ trì tâm thức giác Thực hành chánh pháp tự thức tâm</i></p>	<p>6) San Diego, 04-02-2006 1: 50 AM Hỏi: Đường đi chông gai làm sao tiến tốt?</p> <p>Đáp: Thưa đường đi chông gai phải dày công</p> <p>Kệ: <i>Dày công sẽ vượt qua mọi trở ngại Chuyển hóa thâm sâu rõ nhiệm màu Đường đi chính mình hành chơn pháp Hóa giải tâm thân rõ nhiệm màu</i></p>
<p>7) San Diego, 05-02-2006 05 PM Hỏi: Đường thấp có sao không?</p> <p>Đáp: Thưa đường thấp vừa đủ là tốt</p> <p>Kệ: <i>Có không không có chuyển tâm linh Thức giác bình tâm tự cứu mình Uyển chuyển vô cùng tâm ổn định Khai triển vô cùng tự mình mình</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Trăng Tròn

Trăng tròn quán xuyên Bắc Trung Nam
Ba giới khai thông tự thức làm
Khổ hạnh mình tâm duyên tận độ
Sửa mình tu tiến chẳng còn tham.

Còn tham vì bởi hôn mê muội
Thức giác bình tâm chẳng bị nhờ
Trong sạch chơn hồn qui đạo pháp
Thanh bình khai triển tự mình vui.

Mình vui sống động qui giảng mới
Huynh đệ tương giao tránh quả nhờ
Thanh tịnh chơn hồn mình tự xét
Cảm mình thiên địa tiến từ hồi.

Từ hồi sáng suốt ân ban độ
Học hỏi triển miên tự thức vô
Đời đạo song hành tâm tự đạt
Xuất hồn học hỏi tự mình vô.

Mình vô chơn điểm bình tâm tiến
Rõ thế trần gian tạm gác phiền
Mến đạo quý đời tâm đạt tịnh
Chẳng còn mê chấp tự an yên.

An yên một kiếp phù sanh tạm
Thở thế cùng ai tự thức hàm
Thương Mẹ quý Cha gieo ý đẹp
Thật thà chơn giác tự mình cam.

Mình cam gánh vác đời ban dạy
Học hỏi bình tâm cảm mến Thầy
Tận độ thực hành duyên lập hạnh
Qui hồi chơn thức lại càng may.

Càng may quý đạo ở tâm này
Thương nhớ triển miên lại thức say
Mùi đạo dịu hồn thẳng tự tiến
Khổ hạnh chơn pháp cảm vui vầy.

Vui vầy thanh sạch lòng tha thiết
Huynh đệ tương giao đạt pháp huyền
Trung Bắc Nam hành đồng lý đạo
Tâm đạo khai triển lộ trình xuyên.

Trình xuyên qui nhất cùng tam pháp
Thế thế đảo điên tạo ý phiền
Khổ hạnh bình tâm mình cảm lý
Thực hành chơn pháp ngộ thanh huyền.

Thanh huyền Phật pháp duyên Trời độ
Lập hạnh từ bi tự tiến vô
Vũ trụ càn khôn đầy duyên đẹp
Trần đầy thanh nhẹ nguyện Nam Mô.

Nam Mô khai triển tâm bình đạo
Rõ lẽ Trời ban tự thức vào
Không có có không lòng không động
Vốn không tự ngộ pháp phân màu.

Phân màu Tiên Phật đồng thẳng tiến
Xét cảnh rõ người tự tiến xuyên
Thanh đẹp qui hồi duyên tận độ
Thương yêu tha thứ đạt tâm huyền.

Tâm huyền càng thức lại càng siêu
Học hỏi triển miên tự đạt nhiều
Qui hội chơn hồn tâm chuyển tịnh
Hồi sinh bất diệt rõ chơn điều.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Hai Không, 30-09-1987

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Siêu cấp điển quang - Thương ngon thánh đức –

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, Thầy có nói khóa học này là Khóa Học về Siêu Cấp Điện Quang, như vậy khóa sinh phải học như thế nào để hưởng được trọn vẹn về siêu cấp điện quang?

Ông Tám: Khóa sinh hôm qua tới nay biết nhiều về phần hồn của chính mình, biết nhiều về chánh diện của chính mình, là cái hồn làm chủ chứ không phải cái xác làm chủ. Khi mà hiểu được cái hồn làm chủ rồi đó, chỉ lo niệm Phật. Cái hồn tu thì cái xác mới an, mà cái hồn càng niệm Phật thì cái thức hòa đồng càng mở, thì cái thanh điện càng xuống dồi dào những bữa ăn tinh thần bên trên để ban độ cho nó hằng đêm, hằng ngày nó cảm thấy nhẹ nhàng. Cho nên, sau khóa học mới thấy rõ mình đang học cái khóa siêu cấp. Tại sao ở đời đi học lại nó không có nhẹ nhàng như vậy, mà vô trong nhóm người mấy chục người này mà về cảm thấy tâm hồn nó nhẹ nhàng, lại nó sẽ bắt đầu thay đổi nhiều chuyện khác.

Cho nên các bạn học đây là học về siêu cấp, chứ không phải tầm thường: thấy rõ cái chơn tánh và thấy rõ cái phần hồn của chúng ta; thấy rõ cái nghiệp duyên tại thế này là tạm, và chúng ta chuẩn bị ra đi và tiến hóa tới vô cùng ở tương lai. Chúng ta không ở trong cái giới nghiệp độ của trần gian, nhưng mà chúng ta tiến về cái nghiệp độ vô cùng thức tâm, cái đó là cái chánh pháp. Cho nên mọi người thấy mình không còn bơ vơ nữa; dù cho xác thân bệnh, nhưng mà tâm hồn tôi biết rõ, tôi không phải là người ở đây. Vì sao? Tôi nhìn ông Tám tôi thấy rõ: khi tôi gặp ông Tám, con người tôi nó khác; và tôi nhìn thẳng ông Tám, tôi cảm thấy nhiều khi tôi là ông Tám. Cái đó, cái gì làm như vậy? Luồng điện. Luồng điện của ông Tám đã di chuyển vô trong tâm thân của mọi người, cho mọi người đồng học trong siêu cấp và hưởng về siêu lý. Tâm không nói, không diễn tả được. Tôi sướng mà tôi diễn tả không được, tôi khỏe mà tôi diễn tả không được, đó kêu bằng siêu lý, không còn tiếng nói nữa.

Cho nên các bạn học đây là cái cấp siêu lý. Ngồi nghe nghe, nhìn nhìn vậy chứ nhiều khi thấy, tưởng mình là ông Tám. Có như vậy! Bây giờ ông Tám có thể ngự trong tâm bất cứ người nào, vì điện mà! Rồi tương lai các bạn cũng là vậy đó thôi. Các bạn mở ra là cũng một thứ thôi, chúng ta là một. Cho nên chúng ta là huynh đệ tử muội một nhà, con một cha, không có sự chia cách, không có ông Tám lớn, tôi nhỏ; lớn, nhỏ, cũng là ông Tám. Có hiểu chỗ đó không? Hai cái Không hợp lại là Tám, có gì đâu!

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, đời sống dân sự trong thời kỳ Thượng Ngươn Thánh Đức có khác với thời kỳ trước như thế nào?

Ông Tám: Thượng Ngươn Thánh Đức bây giờ là mau lẹ lắm! Chính bạn đang làm computer, bạn bấm bấm bấm, nó trả lời rồi, đâu cần hỏi ông A, ông B chi mất công, nó có hết rồi. Tất cả là dùng điện, cho chúng ta thấy rồi. Thì bây giờ chúng ta trở về với điện của chúng ta, chúng ta thấy cái ordinateur rất rõ ràng: nó là vật chất, nhưng mà có điện vô thì sai khiến nó được rồi. Còn đây chúng ta có, có tự nhiên thể xác này, có siêu nhiên, mà chúng ta không sắp đặt trở lại, thì chúng ta thua cái ordinateur, thua cái điện toán kia, thấy rõ chưa? Cho nên, bây giờ các bạn học cái khóa này khóa siêu cấp, phải trở về với bạn, trên vật chất, không có lệ thuộc nữa và các bạn sẽ phát minh nhiều cái hay hơn nữa. Một chút xíu là các bạn hiểu cái kết quả nó sẽ đi đến đâu, nhờ gì? Nhờ điện phải không? Nếu không có điện thì các bạn bấm nó không có ra, mà bây giờ các bạn có điện rồi, rồi tương lai các bạn làm cái gì lại không được? Cho nên những người học về ordinateur là thích hợp với cái Vô Vi ghê lắm! Càng tu càng thấy rõ, để học hơn và thực tế hơn.

Báo Cáo Tài Chánh Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 34
« Học Và Hành »
Atlanta Marriott Marquis, Atlanta, Georgia, USA
20.09.2015 – 25.09.2015

Ngày 16 tháng 10 năm 2015

Kính gửi toàn thể quý bạn đạo tham dự Đại Hội,

Trước tiên, chúng con thành tâm ghi ân Đức Tổ Sư, Đức Thầy, Chư Vị Bề Trên đã luôn quang chiếu cho chúng con được hưởng tràn đầy thanh quang điển lành trong suốt thời gian Đại Hội và đã giúp cho tất cả chúng con được thượng lộ bình an đi và về trong kỳ Đại Hội này.

Chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả quý bác, quý anh chị, quý bạn trẻ, đã phát tâm phục vụ vô quái ngại cho Đại Hội. Thành thật cảm ơn quý bạn trong ban chuyên vận đã kiên luôn phần hướng dẫn, đưa bạn đạo thưởng thức món ăn chay tại Atlanta, quý bạn đạo địa phương Atlanta đã gói ghém tình thương trong những túi bánh, xôi, nước uống giúp bạn đạo đỡ lòng sau một hành trình dài khi bước xuống máy bay, những bạn tình nguyện làm bất cứ việc gì đang cần người, v..v.. và v v.... Thật ra còn nhiều mẫu chuyện nữa không sao kể hết, đã thể hiện tấm lòng bạn đạo quý mến nhau, thật là vui và cảm động. Trong những ngày đại hội ngắn ngủi bạn đạo đã luôn “học và hành” hạnh tình thương, đẹp như đóa sen nở rộ trên hội trường chan hoà ánh sáng từ bi....

Sự thương mến của quý bạn là một sự khích lệ lớn lao cho chúng tôi cố gắng thực hiện một Đại Hội tốt đẹp, và chúng tôi ước mong sẽ tiếp tục đồng hành với quý bạn trên con đường phục vụ cho chung.

Sau đây là bản báo cáo tài chánh cập nhật hóa sau khi chúng tôi nhận được các hoá đơn sau cùng của các dịch vụ liên quan đến Đại Hội.

I. Tổng kết THU:	319,693 USD
II. Tổng kết CHI PHÍ:	- 318,029 USD
III. Còn:	1,664 USD
** Số tiền dư 1,664 USD sẽ được sử dụng cho quỹ đại hội 2016	
Chi phí gồm có:	
1. Chi phí Khách Sạn (Phòng ngủ, các bữa ăn sáng, ăn trưa và ăn chiều trong khách sạn, v..v...):	278,103 USD
2. Chi phí chuyên chở bạn đạo (bao gồm đưa rước phi trường, thuê xe, bus đưa ra phi trường, taxi, tiền pourboire cho tài xế xe bus v... v...)	6,200 USD

3.	** Chi phí quà đại hội (bao gồm máy MP3 speaker và các linh tinh khác) (* Chíp băng Niệm Phật và Thẻ USB 8GB, bao gồm 147 bài giảng của Đức Thầy do bạn đạo phát tâm ấn tống trong quỹ Ấn Tống Kinh Sách riêng)	4,950 USD
4.	Chi phí thuê máy móc Projector và Audio/Video, ánh sáng trong hội trường, tân trang thêm dụng cụ cho ban kỹ thuật	18,453 USD
5.	Vé xem Hồ Cá Georgia Aquarium	6,942 USD
6.	Chi phí Đại Hội linh tinh (ấn loát cầm nang, trang trí hội trường, bông hoa, ẩm thực cho bạn đạo, v.v...)	3,381 USD

Chúng con xin đánh lễ Đức Thầy trong tâm, và thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo.

Xin hẹn tái ngộ cùng quý bạn tại Đại Hội “Tâm Giao Bình Đẳng” 2016 tại thành phố Seoul, Nam Triều Tiên.

Kính thư,

BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Hình Ảnh Đại Hội 2015 "Học và Hành"

Hình ảnh Đại Hội 2015 "Học và Hành" đã được đăng trên www.vovinet.org, trong phần Sinh Hoạt,

<http://vovinet.org/vn/activitiCongres2015/20150930%20Hinh%20Anh%20DH%202015.html>

Ban Tổ Chức Đại Hội

LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC TỔ SƯ ĐỖ THUẬN HẬU TẠI THIÊN VIỆN VĨ KIÊN NGÀY 15 THÁNG 11, 2015

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California trân trọng thông báo Lễ Tưởng Niệm Đức Tổ Sư tại Thiên Viện Vĩ Kiên được tổ chức như sau:

- Lễ Tưởng Niệm Đức Tổ Sư được tổ chức vào ngày Chủ Nhật ngày 15/11/2015.
- Khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật Mùa Thu 2015 được tổ chức vào Thứ Sáu ngày 13/11/2015 và Thứ Bảy ngày 14/11/2015. Nhằm nâng cao chất lượng khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật, theo yêu cầu của chị Quý Lê quản lý Thiên Viện Vĩ Kiên số lượng bạn đạo tham dự được giới hạn chỉ 30 bạn đạo đầu tiên ghi danh. Những bạn đạo ghi danh trễ sẽ được tham dự vào khóa học Tĩnh Khẩu Niệm Phật Mùa Xuân được tổ chức vào đầu tháng Tư năm 2016.

Kính mời tất cả quý bạn đạo khắp nơi đến tham dự để tưởng nhớ tri ân Đức Tổ Sư. Kính mong sự hiện diện đông đủ của quý bạn đạo để chúng ta cùng hưởng những ngày vui thanh nhẹ, và dâng lên Đức Tổ Sư lòng thành kính.

Mọi liên lạc xin gọi về:

Kim Anh Nguyễn: 714-580-5388

Bảo Khanh Châu: 714-489-7767

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California.

Hội Trưởng: Võ Thanh Chí.

LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC TỔ SƯ 15/11/2015

8:00 AM – 10:00 AM	Chào đón bạn đạo và chụp hình lưu niệm.
10:00 AM – 10:30 AM	Bạn Đạo đi Niệm Hành
10:40 AM – 11:55 AM	Lễ Tưởng Niệm
12:00 Noon – 1:00 PM	Chung Thiễn
1:00 PM – 2:30 PM	Cơm Trưa
02:35 PM – 4:30 PM	Sinh hoạt cá nhân và xuống núi

THÔNG BÁO CỦA THIÊN ĐƯỜNG DŨNG CHÍ SYDNEY ÚC CHÂU **922 Hume Highway, Bass Hill NSW 2197, Australia.**

Thiên đường Dũng Chí trân trọng thông báo Lễ tưởng niệm Đức Tổ sư Đổ Thuần Hậu, người khai sáng và lưu truyền pháp môn tu thiền: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

1/ Thời gian: Từ 9.30am – 2pm, ngày Chủ Nhật 08/11/2015

2/ Địa điểm: Tại Thiên Đường Dũng Chí (địa chỉ ghi trên)

Kính mời bạn đạo dành chút thời gian cùng chung hội tụ để chia sẻ về ngày kỷ niệm này.

Sự có mặt của quý bạn đạo sẽ là niềm vui cho chung và là niềm vui rất đặc biệt dâng lên Đức Tổ Sư.

3/ Chi tiết liên lạc khi cần:

- Chị Khưu Thị Phẩm: Phone: 02 9724 3331. Mobile: 0418 466 328
- Chị Nguyễn Thị Duyên: Phone: 02 9823 8305. Mobile: 0430486845

T.M Ban chấp hành TD Dũng Chí,

H.T Nguyễn Thị Duyên

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chị PHAN THỊ PHƯƠNG THẢO. Sinh năm 1969.. (là em của bd Phan Văn Kiệt).Mất 05.10.2015 (nhằm ngày 23.08 năm Ất Mùi) tại Cần Thơ hưởng dương 47 tuổi. Hỏa táng tại Tp. Sóc Trăng được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo.

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Ly Den, 50 tuổi, mất ngày 18/8/2015 âm lịch tại Ấp Rạch Sen, Xã Thanh Phú, Huyện Mỹ Xuyên , Tỉnh sóc Trăng được thượng lộ bình an vào cõi Vô Vi

Kính báo

Trần Minh Chánh

BẠN ĐẠO VIẾT

TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG !

. ..Nhiệm màu ghi dấu, nhiệm màu ghi! Dù thời gian có làm phai tất cả thì tình Thầy vẫn mãi là bất diệt! Quá khứ đã qua, tương lai không biết trước, chỉ có hiện tại là quan trọng . Đây là đại ý lời Phật dạy nhưng tôi không vì lời Phật dạy rồi nói theo mà tôi đang sống trong đó. Tôi là người không mơ mộng hảo huyền, luôn sống trong thực tại và từ ngày được bước vào đạo được sống trong tình yêu thương của Đức Thầy tôi càng hiểu và thấy hiện tại chính là điều quan trọng nhất. Đó là sự nối kết, hay nói đúng hơn là TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG! Hình ảnh của buổi sinh hoạt TBPTDN ở Trụ Sở Xây Dựng càng làm tôi thấy vui,tôi chỉ còn biết thâm cảm ơn Trời Phật, Tổ Thầy đã ban cho tôi một diệu pháp và những người bạn thân yêu đang cùng tôi đồng hành trên con đường trở về nguồn cội!

Tôi thật hạnh phúc với những gì mình đang có! Mà hạnh phúc không phải vì tôi được điều tôi muốn mà trái ngược lại. Nghe cũng lạ thường, nhưng sống trong PLVVKHHBPP thì mới thấy mới thấy sự Huyền Diệu của cuộc sống. Tôi thấy cuộc sống của tôi luôn là những bất như ý, mà Đức Thầy có nói pháp mình là pháp như ý nên mình phải cố gắng tu để giải đi cái trần tâm thì mới đi tới Di Lạc. Hiểu thì tôi hiểu, biết cũng đã biết vì tôi có quá nhiều điều phải giải, có lúc tôi thấy mình đuối sức muốn bỏ cuộc phải cầu cứu với Đức Thầy, có lúc thấy như mình tu giỏi hơn thì muốn tự mình giải quyết vì đã đến lúc " Tự tu, tự tiến. " Và như vậy là đúng hay sai? Tôi xin kể lại những điều tôi từng phải đối diện, quyết định một cách dứt khoát và từ quyết định này tôi lại ngộ ra một sự hướng độ thật siêu diệu từ Đức Thầy ban cho tôi. Tôi nhớ năm rồi DHVQT ở Malaysia "Không Còn Lưu Luyến", một Bác có nói " Miễn mình thật tâm tu, cho dù mình có làm sai thì Trời Phật cũng thương mà giúp cho mình. " Tôi thấy đây là câu nói chân thật nhất mà cũng Phật pháp nhất bởi Trời Phật là Thương Yêu, Tha Thứ nên chỉ giúp chứ đâu bắt tội mình làm gì . Hôm chủ nhật khi học mục Bé Tám đến câu " Quý tướng Thầy có hữu ích gì không? " Tôi thấy thốn thức quá nên tôi kể tối qua tôi nghe băng Thầy giảng tôi đã khóc, khóc thật nhiều. Đang khóc thì có điện thoại, nghe giọng em tôi nó biết tôi đang khóc nên hỏi tại sao? Tôi nói vì nghe lời dạy của Thầy. Em tôi lại hỏi:" Có thật là nghe Thầy giảng mà khóc?" Tôi nói đó là sự thật và kể chi tiết cho nó nghe, nghe xong em tôi cảm động chúc tôi tu đắc đạo. Tôi chỉ kể tóm tắt câu chuyện, vừa nói đến đó thì anh Lưu nói ngay : " Chị phải nói đó là tâm tâm tương ứng. " Câu chuyện dài khó nói của tôi và Thầy được anh nhắc bốn chữ thật đầy đủ ý nghĩa. TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG! Đúng rồi cuộc sống của chúng ta huyền diệu là chỗ này có đúng không các bạn. Từ ngày Đức Thầy ra đi đây là lần thứ hai mà tôi khóc đến vậy, khóc đến muốn cạo đầu ngay để tỏ lòng tôn kính tình Thầy đã ban, rửa cho sạch trần tâm.

Đã sáu năm trôi qua, hồi tưởng lại như mới hôm qua, đúng như câu "năm ngắn, ngày dài" Ở những ngày tháng đầu của sáu năm đó với tôi thật thê lương, buồn thảm. Tôi như mất hết tất cả từ sau khi tôi tiễn biệt Đức Thầy lần cuối. Trời lúc đó cũng vào thu nên càng hoạnh què, tiêu điều như hồn tôi. Tôi thấy cuộc sống không còn gì để lưu luyến.Lúc đó tôi mới hiểu sự có mặt của Thầy trên thế gian này

quan trọng đến vậy trong cuộc sống tôi. Ngồi thiền tôi chỉ xin được cùng đi theo Thầy như bao đời kiếp trước nhưng tôi cũng hiểu tôi kiếp này tôi chưa đủ tu thì làm sao mà về được. ..tôi cố gắng làm lại từ đầu, mọi thứ như mới bắt đầu nhưng sao rời rạt quá. .. chính vì vậy mà tôi càng quyết tâm. Cũng chính sự quyết tâm này đã gây sự tranh cãi giữa tôi và anh Lộc, tôi buồn lại càng nản chí hơn. Tôi âm thầm một mình trong đêm trường thôn thức nhớ thương. ..tôi thấy tôi, một phần hồn lạc lõng, bơ vơ vì trong cuộc sống rõ là Đức Thầy đã ra đi mà tôi không chắc tự mình về được. Vài tháng sau, trong lúc ngồi thiền tôi thấy Thầy đến với tôi trong âm ba vọng tiếng... Thầy khuyên tôi đừng buồn, sự xa cách này sẽ làm tôi tu tiến. Hôm sau nhớ lại câu nói ngăn ngủ đó buồn lại buồn hơn. ..tôi thấy tôi có tu được gì đâu, hiện tại trong đầu tôi chỉ là một màu đen. ..trông rỗng. .. và cái tôi có ?...tôi chỉ có là sự nhớ thương Thầy cùng sáu chữ Di Đà và bây giờ tôi biết chắc là Thầy vẫn bên tôi... trở ngại lớn nhất của tôi là người đồng hành cùng tôi luôn than thở tôi bây giờ đôi tánh khó khăn, anh Lộc xem tôi là một cảnh sát chỉ chờ đưa anh giấy phạt nhưng không chịu hiểu tôi muốn gì. Đã hơn 5 tháng mà tôi tưởng như 5 năm hay 50 năm. Đêm đó ngồi thiền đầu cứ quần quanh. ..tôi nói với Thầy:" Thầy ơi, Thầy có nói, ông tu ông đắc, bà tu bà đắc . Tại sao con phải lo cho anh Lộc tu thì con mới đủ tu? Con thấy con không đủ khả năng lo cho cái đầu trọc này. Hơn nữa anh Lộc cũng không nghe lời con, con không nhận nữa, con xin trả ảnh lại cho Thầy." Tôi ngồi mà nước mắt cứ rơi mãi, đầu tôi cứng ngắt, hồn tôi như bị hút đi đến một hành tinh nào thật xa xôi hoang vắng...sáng hôm sau thức dậy, trời đã mờ sáng . Bây giờ cuối tháng giêng nên buổi sáng khá lạnh, tôi thức dậy đi ra sân sau thể dục. Tôi đi bộ trên máy, nhìn những giọt sương mai rơi từ mái hiên tôi thấy giống như những giọt nước mắt của tôi qua. ..tôi nghĩ hay là tôi đã sai? Sao tôi không mời vợ chồng anh Toàn và vài cặp nữa đến nhà để hỏi chuyện tu hành của họ ra sao và xin ý kiến của họ? Nghĩ vậy tôi thấy nhẹ lòng. Trời đã sáng , bầu trời xanh trong, ánh nắng vàng dịu chiếu vào khu vườn làm cảnh vật bừng lên sức sống, những giọt sương kia chợt biến thành những viên kim cương lấp lánh.. ..tôi thấy mình đi vào cảnh giới thần tiên. Tôi đi nhanh vào nhà lấy giấy viết trở ra sân tôi ngồi xuống viết. Viết thật nhanh, viết không ngừng, không cần suy nghĩ. ..tôi đọc những gì tôi vừa viết. Một lần, hai lần... sao tôi có thể viết bài thơ nhanh đến vậy? Nhưng lời lẽ trong thơ rõ là Cha đang nói về tôi :

*Một trang đời mới mở ra,
Mọi điều Thầy đã an bày cho con.
Tu hành là nét vàng son
Vợ chồng gìn giữ chớ nên hững hờ.
Tu thì không phút ơ thờ,
Đi đứng ăn nói nhớ mình thiền tu.
Mặc đời cho đó khờ ngu,
Tâm con có đạo an du đời đời.
Thầy tuy có lúc xa rời,
Tâm con có đạo có Trời bên con.
Vững lòng đừng có sầu đau,
Cha cho con được an Khang cuộc đời.
Khổ đau đừng có phiền hà,
Chịu khó chịu nhọc mới là người tu.
Nhớ cha cứ niệm nam mô,
Di Lạc con hưởng trí mù sáng choang.
Cha luôn theo dõi bước đường,
Hành trình tu tiến con thời nhớ cho.
Tổ Thầy luôn có đời con,
Trì tâm niệm Phật phước an dung hoà.
Khổ đau đã bước vượt qua,
Chỉ là thử thách cho con đạt mau.
Ngày đêm Thầy ở trên đầu,*

*Cuộc đời thôi hết cơ cầu chớ lo.
Vững lòng tu tiến nghe con,
Trì tâm niệm phật nhiệm màu niệm phân.
Đời đời khắc cốt ghi tâm,
Xa nhau là tạm hẹn ngày tái lai.
Phước ân từ ở Trời Cao,
Đời này con hiểu nhiệm màu là chi.
Mấy lời gìn giữ khắc ghi,
Cha con trùng hội ở ngay tâm thiền.
Diệu huyền giây phút hiện tiền,
Tâm hành thanh than, huyền thiên nhiệm màu!*

Tôi vừa đọc vừa khóc, thật là xúc động mà cũng thật bàng hoàng. Không còn món quà nào lớn hơn, quý giá hơn trên thế gian này! Sao tôi lại được ân phước nhiều đến vậy? Thay vì nhận được quà quý người ta sẽ hét lên mừng rỡ tôi lại ngồi im như pho tượng. Anh lộ ra nhìn thấy tôi vừa khóc vừa đưa tờ giấy kêu anh đọc, anh nhìn tôi ánh mắt ngạc nhiên... đọc xong bài thơ anh cũng khóc... và nhờ vào bài thơ này anh tự động đầu hàng, tôi thì nhẹ gánh. Ngày tháng cứ đi qua cuộc sống tôi không còn trong màn đêm u buồn vì tình Thầy luôn được nối kết trong tôi! Nhưng cuộc đời có bao giờ phẳng lặng mãi học hết bài này đến bài khác, chừng hiểu được mới thấy mình ngu. Sáu năm qua tôi nhờ có bài thơ Thầy cho, làm theo lời Thầy dạy, ngộ ra nhiều điều để thức tâm " Khô đau đừng có phiền hà, chịu khó chịu nhọc mới là người tu. Nhớ Cha cứ niệm của nam mô, Di lạc con hưởng trí mù sáng choang." Hiểu được cuộc sống mình luôn có Tổ Thầy thì còn gì ngoài việc lo tu. Học và hành gắng liền trong đường tu, bởi thế không được phép xem thường vì nhà Phật lại có câu " Phật cao một xích, ma cao một trượng." Cái tâm ma của mình lớn lắm, nó thường gạt mình một cách tinh vi. Bản thân tôi thấy chỉ cần thấy mình hay, mình tiến thì nó đã gạt mình rồi. ..sau thời gian tu tập tôi thấy tôi tiến xa trên đường đạo, siêng năng, tinh tấn. Mới hai tuần trước tôi được một giấc mơ đẹp, tôi thấy Đức Thầy về dạy đạo cho tôi. Nhưng khi tôi thức dậy thì không nhớ được Thầy dạy những gì, tôi suy nghĩ mà nó không có chữ nào để nhớ nên tôi đi thiền. ..rồi lại một lần nữa điều nhiệm màu lại xuất hiện. ..tôi cầm viết và viết thật nhanh như sáu năm trước:

*Đêm qua mơ thấy Thầy tôi,
Uy nghi nét mặt Thầy ngồi trên cao.
Từ bi ánh mắt Thầy trao,
Êm đềm giọng nói pháp màu Thầy ban.
Pháp tràng dẫn giải rõ ràng,
Sanh bệnh, lão tử đã mang kiếp người.
Tham sân hỷ nộ khó rời,
Luân hồi vay trả đời đời khó qua.
Nam mô lần lượt giải ra,
An vui thanh tịnh, hôn xa cõi trần.
Mỗi ngày con một đến gần,
Thân Hồn hoà một cõi trần thoát mê.
Hồn vui thức giấc trở về,
Thân vui hành pháp bối bê chẳng còn.
Thương yêu thôi hết giận hờn,
Tiến về thanh giới qui hôn cảm giao,
Hoà cùng muôn sắc muôn màu,
Yêu thương tha thứ đối trao đượm tình.
Dù đời luôn dậy sóng tình,
Động loạn mê chấp tự mình vượt qua.*

*Xác thân Hồn vía một nhà,
Trở về Phật tánh lánh xa nghiệp trần.
Đạo Đồi luôn phải ân cần,
Thương yêu tha thứ là vâng lời Trời.
Kiếp này vui sống thanh thoi.
Điền tâm nói kết đời đời an du.
Giật mình tỉnh giấc im ru,
Bao lời Thầy dạy không lưu chữ gì.
Giấy bút chẳng nghĩ chẳng suy,
Lời vàng tiếng ngọc con ghi rành rành.
Thầy thương ban pháp diệu thanh,
Con rơi nước mắt cảm an cảm hoà.
Cúi đầu con lạy ơn Cha,
Khắc ghi lời dạy tâm hoà tiến tu!*

Vừa ngừng viết tôi đọc lại ngay, tôi thật vui mừng cảm động vì những lời dạy của Thầy cho tôi mà tôi thấy Thầy có khen tôi tu tiến. Tôi vui mừng như người trúng số độc đắc, sợ người khác biết bị chia của, tôi im ru ngay cả không nói với chồng tôi. Tôi nghĩ mình không cần nói gì chỉ im mà lo tu, kêu ảnh siêng năng hơn nửa thì ảnh cũng không làm. Tôi tuy đã hiểu được câu Thầy dạy "con lo cho cái đầu trọc này tu là con đủ tu rồi." cũng giống như muốn lo cho người bệnh thì hay nhất mình phải học bác sĩ còn muốn lo cho người tu thì tôi phải lo tu cho đắc thì mới có đủ khả năng mà lo cho người trọc đầu. Bây giờ rõ ràng là Thầy khen tôi nhưng tôi thấy anh Lộc vẫn vậy. Vẫn an nhiên tự tại... tu từ từ. .. hôm thứ bảy tôi đi bộ một mình trong công viên, định gọi em tôi để tâm tình thì nó không bắt Phone. Chiều tối, tôi ngồi niệm phật một lúc thì lại muốn mở máy nghe Thầy giảng. Tôi chọn "Di chúc của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên." vì tôi ít khi nghe bài này mà lần nào nghe cũng không trọn. Lần này tôi ngồi thật nghiêm túc như đang ngồi thiền vậy, nghe hết tôi đã bật khóc, khóc thật nhiều vì thấy được sự ngu muội của mình. Bản chất xấu xa, tội lỗi đó là chủ kiến. Bốn chữ Thương yêu Tha Thứ mà Đức Thầy luôn nhắc nhở tôi, tôi đã làm được gì đâu? Tôi lấy bài Thơ mà tôi vừa nhận được chăm chú đọc thì rõ là tôi tu còn dở quá nên Thầy phải về mà dạy tôi để tôi khai tâm mở trí. Thầy cho tôi thấy Vị Ân Sư lớn nhất của tôi đã đưa tôi về đường đạo, cho tôi từng bước giác ngộ trong cuộc sống của tôi mà tôi còn chưa đủ thương yêu tha thứ, tôi còn muốn gạt cả chính mình. Tôi tưởng là mình tu giỏi lắm mà không thấy câu : "Thương yêu Tha thứ là vâng lời Trời." trong tôi chưa đủ thương yêu mà tự cho mình tu tiến.... nên chiều tối này Thầy lại đặc biệt cho tôi một buổi học và tôi phải thành tâm thề nguyện cùng Thầy. Tôi đã khóc đến nói không nên lời. Chưa bao giờ tôi thấy tôi ăn năn sám hối đến muốn cạo đầu ngay mà tạ lỗi, để chứng tâm mình ...tiếng phone gọi đến thật trùng hợp đến không tưởng, em tôi nghe tôi khóc nên tưởng là tôi đang có chuyện gì xảy ra và tôi đã kể câu chuyện của Thầy và tôi. ...

Tôi có đủ can đảm để viết những gì tôi nhận được, những gì sai trái của tôi chính tôi cũng nhờ bốn chữ TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG . Vâng, tâm tâm tương ứng chính là sự huyền vi được nói kết giữa người tu và Trời Phật, giữa mình và Đức Tổ Thầy. Tôi thấy đây là một ấn chứng, kinh nghiệm học và hành thật quý báu trong cuộc đời tu học của mình nên tôi cần phải chia sẻ cùng các bạn đạo. Cảm ơn sự nhắc nhở của anh Lưu đã giúp tôi hiểu thấu đáo câu chuyện của Thầy và tôi, giúp can đảm viết lại tất cả sự ngu muội của mình. Bài viết này tôi xin gửi đến tất cả các bạn đạo và đặc biệt gửi đến các anh chị, em đã trách tôi một năm qua không viết bài. Tôi thật hạnh phúc vì lời trách hờn đầy yêu thương này. Thành tâm thương chúc các bạn luôn tu tiến, hạnh phúc trong hồng ân của Trời Phật - Tổ Thầy trong một nói điển tương giao TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG!

Nam mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình!

Quý thương.

Lâm Huỳnh Mai (CA) 14 tháng 10 năm 2015

THO BẠN ĐẠO

Học Đạo

Học Đạo phải hiểu ý thăm sâu
Từng bước thực hành chí bền lâu
Huyền Bí Phật Pháp đâu dễ thấy
Tu bao năm rồi như mới đầu

Học rồi lại học vẫn thấy ngu
Pháp Lý Vô Vi dạy người tu
Em cùng Huỳnh Tỷ ta học Đạo
Cùng nhau hành Đạo cùng giải mù

Văn chương thi phú rất là hay
Là một phương tiện giúp hằng ngày
Giúp người ngu dốt học kiến thức
Học Đạo bằng thơ của Tổ Thầy

Tổ Sư dạy Đạo thơ từng câu
“DI ĐÀ SÁU CHỮ ẤY ẬN SÂU
KỂ ĐẠO NGHE QUA PHẢI LẮC ĐẦU
THÍCH CHÍ TỪ NAY TU GẮNG BÓ
CÔNG PHU RÁNG LUYỆN MÔ NI CHÂU” (Trích Trong Kinh A Di Đà)

Đức Thầy dạy Đạo thơ điển cao
"NAM MÔ LỤC TỰ KHAI MINH ĐẠO
ĐIỀN GIỚI PHÂN MINH TỰ BƯỚC VÀO
TRÍ Ý THỰC HÀNH TRONG THỨC GIÁC
THÀNH TÂM THỰC HIỆN TỰ PHÂN MÀU" (Trích Trong Chân Kinh 4)

Văn là văn tự của thế gian
Chương là chương trình giải rõ ràng
Văn thơ Đạo lý nhờ thanh điển
Học Đạo đừng chấp thơ dài hàng

Đừng chấp vào chữ "Rừng văn chương"
Đi lạc do ta, tâm bất thường
Quên đi ý niệm "tu dứt khoát"
Trí ý chẳng hành, niệm chẳng thường

Đọc thơ hiểu Đạo hành Pháp đúng
Tâm ta chấp mê đi lung tung
Do ta Học Đạo, không Hành Đạo
Hãy nhớ "Học Hành" luôn đi cùng

Thúy Bùi - Missouri 10/9/2015